دغه رنګ مو تاسې غوره امت ګرځولي یاست چې پر خلکو ګواهان اوسئ

شهادت

اونیزه

د حزب اسلامي افغانستان نشراتي ارګان

درس قرآن

او باید له تاسې څخه یوه ډله وي چې د خیر په لور بلنه کوي په نیکی امر کوي او له بدی څخه منع. او همدغه خلک خلاصېدونکي دي. او دهغو خلکو په شان مه کېږئ چې د ښکاره دلیلونو له راتګ وروسته جلا جلا شول او اختلاف یې وکړ. او همدغو خلکو ته لوی عذاب دی.

(سورة آل عمران: ۱۰۴ - ۱۰۵)

درس حدیث

از ابو ذر و معاذ بن جبل رضی الله عنهما روایت است که:

رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود، از خدا بترس هر کجایی که بودی و در مقابل بدی نیکی کن تا آنرا محو نماید، و با مردم به شیوهء نیکو و اخلاق حسنه رفتار کن. (ریاض الصالحین)

شهادت خلورم کال، ۱۴ مه ګڼه، پرله پسې ۱۲۵ مه ګڼه پنجشنبه ۱۳۹۱ هـ ل د چنګاښ ۲۲ مه د۱۴۳۳ هـ ق د شعبان المعظم ۲۲ مه د۲۰۱۲ م د جولای ۱۲ مه

PROPERTY OF ACKU

حقجو:

حکومت دې د اصلاحاتو راوستلو لپاره عملي کارونه وکړي

زموږ غوښتنه دا ده، چې دغه ۱۶ میلیارډه ډالره دې په هغو اساسي پروژو او پراختیایي پروګرامونو ولګول شي، چې بنسټیزې دي

کابل، رسنۍ:
د افغانستان د سوداګرۍ او صنایعو خونه له افغان حکومت څخه غواړي، چې د اقتصادي اصلاحاتو راوستلو، د ښې حکومتدارۍ او د اداري فساد او نشه يي توکو پر ضد د مبارز لپاره دې عملي کارونه وکړي.

د سوداګرۍ او صنایعو خونې رییس محمد قربان حقجو د چهارشنبې په ورځ په کابل کې په یوه خبري غونډه کې د توکیو کنفرانس د پایلو د هرکلي ترڅنګ په دې ټینګار وکړ، چې د نړیوالې ټولنې دا مرستې باید په اغېزناکه توګه او اساسي پروګرامونو ولګول شي.

په ټوکیو کنفرانس کې مرسته شوې پیسې دې په شفافه توګه ولګول شي

کابل، رسنۍ:
وروسته له دې چې نړیواله ټولنه په توکیو کانفرانس کې په افغانستان کې له فساد سره د جدي مبارزې غوښتونکې شوه؛ افغان چارواکي هم ټینګار کوي، چې د دغه کانفرانس مرسته شوې پیسې په شفافه توګه ولګول شي.

له فساد سره د مبارزې عالي اداره وایي، چې له فساد سره مبارزه یوازې د دوی او ولسمشر کرزي کار نه دی؛ بلکې زیاتوي، چې ټول حکومتي چارواکي په دې برخه کې مسوولیت لري.

د دغې ادارې مشر ډاکتر عزیزالله لودین د چهارشنبې په ورځ ازادي راډیو ته په یوه ځانګړې مرکه کې وویل؛ چې که د توکیو کانفرانس مرستې په سمه توګه ونه لګول شي نو نړیواله ټولنه نه باید له افغانستان سره نوره مرسته وکړي.

"زما نظر دا دی، چې دغه پیسې داسې ولګول شي، چې د افغانانو په خیر وي، که داسې ونه

پاتې ۴ مخ

مقررهء جدید برای فعالیت احزاب سیاسی تصویب شده است

کابل، رسانه ها:
وزارت عدلیه افغانستان می گوید، احزاب سیاسی که نزد این وزارت ثبت شده اند باید حد اقل در بیست ولایت دارای نماینده گی ها باشند.

مقام های وزارت عدلیه افغانستان می گویند که اگر احزاب سیاسی یک سال پس از دریافت جواز فعالیت نیز به ایجاد نماینده گی ها در ولایات اقدام نکنند، نزد این وزارت رسمیت نخواهند داشت.

به گفته این مقام ها، بر مبنای مقرره نو، احزاب سیاسی مکلف اند که حد اقل در بیست ولایت نماینده گی باز کنند.

محمد ناصر حافظی رییس انسجام احزاب سیاسی و سازمان های اجتماعی در وزارت عدلیه افغانستان به روز سه شنبه به رادیو آزادی گفت که این مقرره اخیراً از سوی شورای وزیران تصویب شده و به زودی در جریده رسمی نشر خواهد شد.

"احزاب سیاسی را حالا می توانیم که ارزیابی نماییم، مقرره را تغییر دادیم.

هر گاه یک حزب سیاسی که در وزارت عدلیه ثبت و راجستر می شود، وقتیکه جواز برایش صادر می شود الی مدت یک سال اگر در بیست ولایت افغانستان نماینده گی داشته باشند خوب در غیر آن این احزاب را حذف می کنیم.

پس از آنکه این قانون در جریده نشر شود،

بقیه در صفحه ۴

حملات مخالفان بر نیروهای افغان ۴۰ درصد افزایش یافته است

کابل، رسانه ها:
به باور مقام های وزارت دفاع افغانستان، میزان حملات مخالفین مسلح بر نیرو های افغان به این دلیل افزایش یافته است تا قابلیت این نیرو ها اندک جلو داده شوند. جنرال ظاهر عظیمی سخنگوی وزارت دفاع افغانستان که به روز چهارشنبه با خبرنگاران در کابل صحبت می کرد، گفت که حملات مخالفین مسلح بر نیروهای اردوی ملی کشور چهل درصد افزایش یافته است.

در عین حال آقای عظیمی گفت که حملات مخالفین مسلح بر نیرهای بین المللی ۴۰

بقیه در صفحه ۴

د باګرام زندان پر یوې برخې د امریکایانو د کنټرول په اړه د افغانانو اندېښنې

کابل، رسنۍ:
د افغان حکومت او امریکایي چارواکو تر منځ د تړون پر اساس باید دوې میاشتې وروسته امریکایي چارواکي د باګرام زندان چارې افغانانو ته وسپاري، خو ویل کېږي، چې په دې زندان کې د دوو پاکستاني اتباعو په ګډون چې د انګلستان خاصو ځواکونو په عراق کې نیولي وو او افغانستان ته یې انتقال کړې دي، ټول بهرني بندیان به د امریکایي ځواکونو تر واک لاندې برخې کې وساتل شي.

دا برخه تر کلک څار لاندې ده، بندیان حقوقي مرستو ته لاس رسی نه لري او د خوشې کېدو هیلې یې هم نه تر سترګو کېږي.

دا چې د افغان حکومت او امریکایي چارواکو تر منځ له تړون سره سره، بیا هم امریکایان د باګرام زندان پر یوې برخې واک لري او دغه راز د افغان حکومت پالیسي چې

پاتې ۴ مخ

عامل جنگ های وحشتناک و ویرانی کابل کی ها اند؟!

دوکتور محمد انور

جهاد عظیم و مقابله با دشمنی شرس، وحشتناک و مکار، آراسته با سفسطهء فریبنده ایدیولوژیک ایجاب داشتن یک نظام هماهنگ و منظم را می نمود. اما با تأسف تعدد تنظیم های جهادی و رقابت میان آنها در رسیدن به قدرت و تطبیق برنامه های پراگنده گاه گاهی هم آنها را در تقابل و تضاد ناگوار خواسته و ناخواسته قرار می داد که به مرحمت خداوندی و یمن و مقدس بودن هدف در عمر چارده ساله هجرت و جهاد حوادث ناگوار کمتر پیش شده است که در نا آزمودگی زعامت ها و کم سوادی عامه مردم طبعی می نمود.

با آنکه اکثریت تنظیم های جهادی شعار و هدف واحد و یا مشابهی را تعقیب می نمودند اما عده ایکه برای رسیدن به هدف آزادی وطن از شاه سابق افغانستان بحیث محور می خواستند استفاده نمایند طرف مخالف اکثریت را تشکیل می دادند با حساسیت بیشتری روبرو بودند که به بغرنج شدن اختلافات می افزود.

مقابله با اعمال خشونت بار پیمان وحشت ناک وارسا و استخبارات نظام های مزدور مورد حمایه آنها در افغانستان که اعمال خشونت بار و تروریزم از برنامه های فخر آفرین آنها شمرده می شد برای تنظیم های جهادی که با تن برهنه بدون هیچنوع وقایه بسر می بردند به توجه جدی ضرورت داشت که از میان احزاب جهادی حزب اسلامی افغانستان بیشترین مسؤولیت و دادن قربانی را بدوش می کشید، زیرا حکومت میزبان برای دفع شرارت های دشمن برنامه ای مؤثر نداشت و فضای باز دیموکراسی نسبی آنجا زمینه های سؤ استفاده را برای عناصر KGB و خاد برای توطئه گری علیه جهاد فراهم می نمود...

بقیه در صفحه ۳

پروسه انتخابات مستلزم یک بازنگری عادلانه است

فدا محمد فایض

آنچه را غرب بران می نازد، دموکراسی است که بعد از انقلاب کبیر فرانسه صاحب آن شده است و این دموکراسی به اصطلاح لغت پردازان جدید دارای چند مؤلفه است مانند انتخابات، حقوق بشر و آزادی بیان که در حقیقت این مؤلفه ها هم چیز جدید نبوده، بلکه بر گرفته از دین مقدس اسلام است؛ ولی تفاوت این است، که این مؤلفه ها در اسلام خیلی انسانی تر و عادلانه تر است.

امروز که دموکراسی غرب در افغانستان هم لانه کرده است بازار مؤلفه های آن هم خیلی گرم است و هواخواهان آن خیلی ها بر آن می بالند؛ ولی متأسفانه در افغانستان بحد ابتذال و افتضاح رسیده است که از جمله ما در اینجا در مورد "انتخابات" بحث میکنیم و کاستیهای آن را بر میشمریم.

دو دوره انتخابات ریاست جمهوری، بخصوص دورهٔ اخیر و هکذا انتخابات پارلمانی و شوراهای ولایتی ثابت ساخت که تا چه حد سایهٔ شوم "تقلب" بر آن افتاد، کسانی هم به پارلمان راه یافتند که مردم ده و قریهء خود شان هم تعجب کردند، زر، زور و تزویر هر سه به کار گرفته شد. کسانی به پارلمان راه یافتند که حتی تعریفی از قانون را نمیدانستند. بهمین ترتیب بخصوص در دور دوم ریاست جمهوری شاهد تقلبات گسترده بودیم. مبرهن است که تهداب کنفرانس بن کج گذاشته شد و عمداً کج گذاشته شد؛ ولی این بدان معنا نیست که این کاستی ادامه پیدا کند و در راه اصلاح آن هیچ اقدامی صورت نگیرد. ما نکات آتی را به ارتباط جریان انتخابات لازم میدانیم که باید در نظر گرفته شود:

بقیه در صفحه ۲

د حزب اسلامي افغانستان د سولې او ملي یووالي سترې غونډې ته ښه راغلاست!

سرمقاله

د لوی او مهربان خدای په سپېڅلي نامه

آیا امریکا دا تېر یولس کاله د افغانستان ملګرې نه وه ؟!

د شنبې په ورځ د امریکا د بهرنیو چارو وزیرې هیلري کلنټن له ولسمشر حامد کرزي سره په یوه ګډه خبري ناسته کې وویل چې افغانستان ته یې د ولسمشر اوباما هغه پیغام راوړی چې افغانستان یې د ناټو دباندې د خپل مهم ملګرى هېواد په توګه منلې دی.

د افغانستان ځینو څېړونکو او شنونکو د امریکا دغه اعلان د افغانستان په ګټه وباله او هیله یې څرګنده کړه چې په دې اعلان سره به د ګاونډیانو لاسوهنې کمې شي او ددغې ملګرتیا پر مټ به افغانان وتوانېدلی شي چې له امریکا څخه د وسلو د ترلاسه کولو جواز ترلاسه او د متحده ایالتونو له پوځي تأسیساتو څخه ګټه پورته کړي، شنونکی زیاتوي چې له دې ملګرتوب وروسته د امریکا متحده ایالتونه اړ دي چې له افغانستان څخه هر ډول ننګه او دفاع وکړي.

دا چې امریکا افغانستان یې د ناټو دباندې خپل مهم ملګرى هېواد په توګه منلې او ډېرې شنونکي دا د افغانستان لپاره ښه فال ګڼي دا دهغوی خپل نظر دی او ددې پته به وروسته ولګېږي چې آیا دغه ملګرتیا به د افغانانو د مشکلاتو او کړاوونو په کمولو کې مرسته وکړي او که نور هم زیات کړي.

څه چې د تېرو یولسو کلو راهیسې موږ ته څرګند شوي دي او د امریکا او ناټو د دوستي میوه مو لیدلې ده دهغې په رڼا کې موږ دې نتیجې ته رسېږو چې افغانستان له ناټو نه دباندې د ملګرى هېواد په توګه منل هم د تېرو یولسو کلو په څېر کومې مثبتې پایلې نه شي ور کولې.

امریکا یولس کاله وړاندې هم د خپلو ناټو ملګرو سره په دې ادعا افغانستان ته راغلی وه چې په افغانستان او سیمه کې به د تاوتریخوالی جرړې وباسي افغانستان به د بهرنیو هېوادو له لاسوهنو څخه ژغوري او پر خپلو پښو ولاړ افغانستان به جوړوي، امریکا او ملګري یې ښه په وسلو مجهز او پیاوړي قوت سره افغانستان ته راغلي وو، نه ورسره د وسلو کمې وه او نه د پیسو، د القاعدې او نورو مخالفینو ختمول یې د خپل ګټ لاس کار ګاڼه خو ومو لیدل چې نه یې القاعده ختمه کړی شوه او نه هم نور مخالفین، بلکې لاپسې غښتلي شول، اوس په افغانستان کې داسې ولایت او ولسوالي نشته چې هلته مخالفین په لوی کچه شتون ونه لري، خبره ان تر دې رسیدلې چې د افغانستان په ګوټ ګوټ کې د مخالفینو او خاینې خلکو ترمنځ جګړې پیل شوي او هره ورځ په لسګونو افغانان ددغې کورنی جګړې ښکار کېږي.

که امریکا واقعاً په افغانستان کې د امن او امان په راوستو قادر وای او د ګاونډیانو له لاسوهنې څخه افغانستان یې ساتلی شوای نو بیا د تېرو یولسو کلو په موده کې یې دا کار ولې ونه کړ؟ آیا دا تېر یولس کاله د افغانانو ملګرې نه وه او که څه بل مجبوریت یې درلوده، حال دا چې یې پرون هم له افغانستان سره د ملګرتیا سینه ډبولې وه او د همدې عنوان لاندې یې له القاعدې او نورو مخالفو سره جګړه پیل کړې وه خو دا چې په افغانستان کې د جګړې په کټلو کې پاتې راغله، دده معنی هرګز دا نشي کېدلی چې امریکا وړاندې افغانستان د ناټو دباندې د خپل ملګری هېواد په توګه نه و منلی نو څکه د مخالفینو په ټکولو کې پاتې راغله، او اوس چې د ناټو دباندې خپل مهم ملګرې هېواد په توګه یې منلې نور نو مشکل حل شوې او د مخالفینو په خلاف برې حتمي ده.

تاریخي واقعیتونه پدې خبره ګواهي ور کوي چې کله د یو هېواد وګړي پخپلو کې په مذهبي، ژبني او قومي تعصبونو په ناروغی کې اخته شي او خپل ملي یووالي او قومي جوړښت له لاسه ور کړي، پخپلو کې د یو بل د پرځولو او له منځه وړلو لپاره د جګړی ډګرونو ته ودانګي نو ددوی د یو ځای کولو لپاره شافي او کافي نسخه صرف او صرف ملي پخلاینه او ملي یووالي ده، تر څو پورې چې افغانان د خپلې دغې ناروغی درملنه پخپله ونکړي یو بل ته د ملګرتیا مضبوط لاسونه ورنکړي، پخپل ایماني او عقیدوي قوت د هر ډول فساد په وړاندې د جهاد ملا ونه تړي د نړی د هېڅ یو هېواد ملګرتیا د افغانستان مشکلات او کړاوونه نشي ختمولی که موږ د سرسري فکر پر ځای ژور غور او فکر وکړو نو زموږ غټ مشکل پخپله د افغانستان په داخل کې دی، بالکل داسې لکه چې یو څوک د ګناهونو په ناروغی کې اخته وي او ګناهونو دهغه زړه بالکل تور کړی وي، نو دهغه علاج نه پیسی دي او نه هم وهل او ټکول بلکې روحاني علاج ته ضرورت لري او د همدې لارې به د ګناهونو له کارونو څخه توبې ویستلو ته چمتو کېږي، له بده مرغه موږ د افغانستان اکثریت وګړي په اخلاقي او روحاني ناروغیو کې اخته دي، د قوم، ژبې، رنګ، سمت او مذهبي تعصبونو دهغوی زړونه له یو بل نه تور او د جنګ پر میدان یې ودرولي دي، مخالفین که په غرونو او اطرافونو کې له وسلو نه کار اخلي نو په ښارونو، قریو او کلیو کې هم افغانانو د قوم، ژبې، رنګ او سمت د تعصب په اساس د یو بل په خلاف جګړه ګرمه ساتلی، له یو بل نه زمکې او جایدادونه نیسي او ان چې له خپلو سیمو نه یې وباسي، په دفترونو کې اداري فساد اوج ته رسیدلې او هر چېر ته افسر سالاري، ظلم سالاري او فسادسالاري خپلې تورې وزرې غوړولي دي. نو څکه په پوره باور ویلې شوو چې د افغانانو مشکل نه امریکا حلولې شي او نه د بل کوم څواک ملګرتیا او مرسته بلکې له دې جنجال نه د وتلو یواځینی موثره لاره داده چې افغانان پخپلو کې د یو بل د ختمولو او محوه کولو د فکر پر ځای پخپلو کې سره روغه جوړه وکړي د یو بل احترام ته قانع او د خپلې خاورې او ولس د خدمت لپاره ملا وتړي، له هر ډول فساد او نورو ورانیو او ویجاړیو څخه توبه او په حلاله او جائزه طریقه د مال او دولت د ترلاسه کولو کلکه ژمنه وکړي، که نه نو د بې اتفاقی او جنګ جګړې په لمبو کې به ټول ورېتېږي او بالاخر به خپل هېواد او استقلال هم له لاسه ور کوي. (الله دې نه کړي)

پروسه انتخابات مستلزم یک بازنگری عادلانه است

(ادامهء از صفحه اول)

۱-آنچنان که رئیس جمهور در سخنرانی خود به شورای ملی بتاریخ ۱/۴/۱۳۹۱ تعهد سپرد، که بعد ازین مصلحت را کنار خواهد گذاشت که امید است وعدهٔ شان هم مانند خیلی از وعده های گذشتهء شان بر یخ نوشتن و در آفتاب ماندن ثابت نشود، باید به حقایق رو بیاورد و از آنانی که در نتیجهء همین مصلحت پرستی حقوق شان تلف شده است پوزش بخواهد؛ زیرا حق بنده را تا خود بنده نبخشد، خداوند جل جلاله هم آنرا نمی بخشد. آقای رئیس جمهور آنروز را فراموش نکند که میلیونها دست بسوی یخنش دراز خواهد بود. تا اکنون ریاست کمیسیون انتخابات از روی مصلحت به کسی سپرده شده است، در حالی که رئیس کمیسیون انتخابات، رئیس دارالانشاء و کمشنران مربوطه باید کسانی باشند که مورد انتقاد هیچ جناح نباشند یعنی کمیسیون کاملاً از افراد بی طرف تشکیل یابد و اگر احیاناً باز هم رئیس جمهور نمیتواند زنجیرهای مصلحت را از دست و پای خود دور کند، در آن صورت به تمام جناحها بتناسب وزن سیاسی –اجتماعی شان در کمیسیون انتخابات سهم داده شود. ما دیدیم که خیلی از افراد که حتی در ولایات مربوطه شان نمیتوانستند رأی بیاورند، از کابل کاندید شدند و به پارلمان کشور راه یافتند که دلیل آن روشن است.

۲-شیوه کنونی انتخابات کاملاً نادرست است و این مسأله به اثبات هم رسید، لازم است که انتخابات از شیوهٔ کنونی به شیوهٔ حوزوی تغییر جهت دهد. مثلاً میشود که یک حوزه از دو یا سه ولسوالی تشکیل شود و کاندیداهای همان ولسوالیها خود را از همان حوزهٔ مشخص کاندید نمایند. تجارب گذشته نشان داد که هیچکس نمیتواند، از تمام ولسوالیهای ولایت مربوطه رأی بیاورد. فلهذا در سیستم موجوده حق خیلی از افراد کاندید تلف میشود و بجای افراد مستحق افراد غیر مستحق به پارلمان راه میابد.

۳-برای راه یافتن به پارلمان باید یک درجهء تحصیلی درنظر گرفته شود، ما دیدیم که افرادی به پارلمان راه یافتند که اصلاً نمیدانند که وظیفهء یک عضو پارلمان چیست، کسی که ابتدایی ترین معلوماتی و مطالعه یی در مورد قانون نداشته باشد چگونه میشود برای کشور قانون ساخت یا در مورد قانونی ابراز نظر نمود، حتی افراد بیسواد به پارلمان راه یافته اند و این جفا با ملت و شوخی با حیثیت قوهٔ مقننهء کشور است. هکذا لویه جرگه بزرگترین مرجع تصمیم‌گیری کشور در مورد مسایل اهم ملی هم بر اساس تعریفی که از لویه جرگه شده است متشکل از مجلسین شورای ملی، شوراهای ولایتی و شوراهای ولسوالیها میباشد که شوراهای اخیرالذکر تا بحال تشکیل شده نتوانست که علت عمدهٔ آن نبود امنیت در کشور است، پس افراد فاقد صلاحیتهای لازم علمی، تاریخی و قانونی چگونه میتوانند در مورد مسایل ملی ابراز نظر کنند.

۴-نقش احزاب در پروسهٔ انتخابات درنظر گرفته نشده است لازم است نقش احزاب در آن تعیین و تثبیت گردد، اگر حرف از دموکراسی است پس دموکراسی بدون احزاب هیچ معنا و مفهومی ندارد حق کاندیداتوری برای ریاست پارلمان هم از حزبی است که بیشترین کرسیها در پارلمان را از آن خود کرده باشد.

۵-کمیسیون سمع شکایات باید کلاً مستقل باشد و آن هم باید متشکل از افرادی باشد که هیچنوع ملاحظه یی در مورد آنان وجود نداشته باشد و در این رابطه باید نظر

احزاب، کم از کم احزاب بزرگ گرفته شود، ما در دو دور گذشته دیدیم که افراد این دو کمیسیون نقشی را بازی کردند که یا جانبدارانه بود و یا هم ممکن در پس پرده معاملات دیگری در کار بوده باشد.

۶-یکبار دیگر لازم به تأکید میدانیم که باید بخصوص بالخصوص رئیس کمیسیون انتخابات به تفاهم تمام اطراف مطرح تعیین شود، بحیث مثال همین اکنون جنجال بر سر تعیین رئیس کمیسیون انتخابات در پاکستان است؛ ولی دولت با تمام احزاب مخالف مذاکراتی را براه انداخته است تا یک شخص طرف تأیید تمام احزاب به این سمت برگزیده شود ولی در افغانستان همه چیز به لزوم دید "مقامات" صورت میگیرد و این شیوه یک شیوهٔ عادلانه و خالی از غش نیست فلهذا برای آنکه انتخابات عادلانه و شفاف صورت گرفته بتواند، ابتدا باید دولت تمام موانعی را که بر سر راه عادلانه بودن و شفاف بودن انتخابات قرار دارد، بردارد. من با صراحت میگویم که اگر در وجود ترکیب فعلی کمیسیون انتخابات تجدید نظر صورت نگیرد و نظر تمام اطراف قضیه در آن دخیل نباشد، اصلاً ممکن نیست که انتخابات عادلانه و شفاف صورت بگیرد و خیلی شرم آور و زیان آور خواهد بود که اگر برای دور سوم هم انتخابات عادلانه و شفاف انجام شده نتواند، باز هم همان اعتراضها و سرو صداها وجود داشته باشد.

۷-قانون موجود انتخابات برای آنکه تا حد ممکن عاری از کاستیها و اشتباهات باشد، باید مورد تجدید نظر قرار داده شود، البته شیوه یی را که به این ارتباط درنظر گرفتند، کاملاً نادرست و غیر مؤثر است، این فقط خود را از زیر بار ملامتی کشیدن است، در یک اجتماع گرفتن نظرات مفید و مؤثر به ارتباط بازنگری در قانون انتخابات اصلاً ممکن نیست، کمیسیون انتخابات باید به آدرس احزاب بخصوص احزاب مطرح و قابل حساب مکاتیب رسمی بفرستد و از آنها در مورد نظر بخواهد، معلوم است که مسؤولین و نخبگان احزاب با هم می نشینند، با درنظر داشت تجارب گذشته ملاحظات موجوده را درنظر گرفته یک نظر مفید و قابل استفاده ارائه میکنند که باز کمیسیون انتخابات میتواند تمام این نظرات را درنظر گرفته، توحید نماید و آنرا در قانون انتخابات جا دهد.

متأسفانه دولت افغانستان در ده سال گذشته فرصتهای بسیار خوبی را از دست داد و علت عمده هم همین مصلحت پرستیها و تعصب در برابر هم افراد و هم یک عده احزاب و ریختن امتیازات در دامن یک عده گروهها و احزاب بدون رعایت اصل عدالت و شایسته سالاری هم به خود دولت مجال نداد از وضع ناهنجاری که هنوز هم با آن مواجه است بیرون آید و هم علت را با چلنجهای متعددی مواجه ساخت، امنیت تأمین شده نتوانست، وحدت ملی تأمین شده نتوانست، همه چیز قومی و گروهی شد، یکی بدون هیچنوع استحقاق در دولت صاحب همه چیز شد و یکی دیگر بدون هیچ دلیلی موجه و عادلانه از حقوق حقهء خود محروم ساخته شد فراموش نکنیم که این وضع مستلزم یک تغییر مثبت و عادلانه است باید دولت موجوده، مسؤولیت خود در این رابطه را درنظر بگیرد، ورنه بار تمام ملامتی را همین زمامداران امروز بر دوش خواهند داشت.

عامل جنگ های وحشتناک و ویرانی کابل کی ها اند؟!

(ادامهء از صفحه اول)

...و این حزب اسلامی بود که این توطئه را خنثی می کرد.

بهمین دلیل در پهلوی رقابت های درونی تنظیم های جهادی، خاد و KGB هم برای کم رنگ ساختن نقش حزب اسلامی در هر نوع تشکیلات و نظام مشترک مجاهدین سرمایه های هنگفتی را بمصرف می رساند و تبلیغات زهرآگین علیه این حزب براه می انداخت.

هیچکس نمی تواند انکار کند که تنظیم های جهادی چه در محیط مهاجرت و چه هم از نظر مؤثریت آنها در جهاد در داخل افغانستان کاملاً متفاوت بودند. در حالیکه حزب اسلامی منحیث تنظیمی که در سراسر محیط هجرت برای رسیدگی در همه ابعاد خدمات تعلیمی، فرهنگی، صحی، ایواء مهاجرین و سایر بخش های خدماتی ساز و برگ وسعی داشت و در تمام مناطق آزاد در داخل افغانستان نیز در حدود توانمندی و امکانات به این خدمات رسیدگی می کرد. از نظر نظامی ستون فقرات جهاد مسلحانه را تشکیل می داد و کمتر تنظیم ها به پای آن می رسید. جا داشت برای تمثیل از مجاهد و مهاجر خواهان رعایت یک تناسب معقول باشد. اگر این تقاضا با نارضایتی خاطر تنظیم های کوچک تر هم روبرو می شد تقاضای کاملاً عادلانه و به مورد بود. و نباید تنظیم های کوچک با آن عقده مندانه برخورد می نمودند و با صف بندی در برابر آن فضای سیاسی کشور ما را تیره می ساختند و بخاطر اضافه خواهی های شان آینده کشور را به بحران رهنمون می شدند.

از جمله اثرات سؤ این صف بندی در شورای مشورتی راولپندی بخوبی ظاهر بود که این شورا بدون توجه به وسعت و مؤثریت تنظیم ها به شکل مساویه تمثیل گردید. روی همین دلیل بود که ذوات محترم رأس نظام مؤقت مجاهدین در خارج از کشور بنابر ناچیز بودن نقش شان در جهاد و کم اثر بودن شان در محیط مهاجرت نتوانستند این نظام را به داخل افغانستان انتقال دهند و یا آنکه در همه فضای مهاجرت عامه مهاجرین را قانع سازند این حکومت جای تنظیم های جهادی را اشغال نماید.

آنعده از ذوات محترمی که با تقسیمات غیر عادلانه در آن نظام جا داده شده بودند همه مساعدتهائی که به آدرس جهاد افغانستان وارد می گردید در مود و فیشن دفاتر و وسایل و وسایط محیط مهاجرت به مصرف می رسانیدند. بی اعتباری آن نظام به جائی رسید که بالآخره برای پرداخت معاشات معلمین به کشورهای عربی دست استمداد خیلی غیر آبرومندانه را دراز نمودند. بالآخره همه امانات و امکانات آن حکومت حیف و میل اشخاص گردید و وزرای محترم حکومت همه امکانات آنرا به جیب شخصی و تصرف شخصی خود در آوردند.

با تأسف تلاش های یکطرفه بعضی از تنظیم های جهادی برای دسترسی به قدرت از همان آغاز جهاد ملموس بود گاهی چنان می شد که نمایندگان آنها به بالاحصار پشاور از پیروزی به اصطلاح کودتای شان یکهفته قبل ابلاغ می نمودند. این تصرفات سلیقوی تا آخرین روزهای مهاجرت ادامه یافت که هر یک از راهی و در ارتباط با گماشتگان سقوط حکومت داکتر نجیب الله را افتخار منحصر به خود قلمداد می کردند.

آنچه که در گونرهاوز پشاور بعنوان نسخه ای برای تداوی بیماری طولانی نظام در افغانستان مطرح گردید، نه تنها طبیبان از فهم بیماری و علاج عاجز و ناتوان بودند که در حدود فهم ناچیز خود شان هم عقده مندانه و مغرضانه عمل نمودند.

ناکام بودن این تصرف را از همینجا می توان به اثبات رسانید که مجاهدین با رسیدن به کابل به دشمنان دیرینه شان لقب ناروای خالد بن ولید را نثار کردند و به پای آنها خم شدند و برای یک ملیشه بی سواد و رتبه ستر جنرالی بخشیدند و برای مقابله با حریفان محیط هجرت و جهاد خود از آنها استمداد جستند.

از همان روزهای ورود به کابل مرحوم مولوی محمد نبی محمدی بر واژه انگلیسي ترجمه رئیس ستره محکمه که به تنظیم آنها تخصیص یافته بود تمسخرکنان عدم رضایت خود را اظهار می کرد و احتجاجاً دفتر مرکزی حزب وطن را که توسط افراد مربوط به تنظیمش اشغال شده بود مال غنیمت شمرده و از حکومت خواهان آن بود که باید آن عمارت دولتی را از تنظیم شان خریداری نماید.

در حالیکه زعامت همان وقت حزب اسلامی در عکس العمل با نظام غیر عادلانه ساخته شده در گورنرهاوز پشاور مخالفت جدی خود را با جنگ مسلحانه آغاز کرد که افراد مربوط به حزب یوم پیروزی مجاهدین بر حکومت کمونیستی را پنجم ثور یعنی روز ورود خود شان به کابل را می شناسند و استاد عبد رب الرسول سیاف طراح اصلی حکومت گورنر هاوز در مخالفت با حضور گسترده ملیشه های گلیم جمع کابل را به صوب قلعه حیدر خان ترک گفت، ثقیله جنگ میان گروه های مختلف درگرفت، فیرهای ثقیله توپ و راکت میان کابل، چهارآسیاب، بگرامی، پلچرخی، ریشخور و پغمان و دشت برچی، دشت برچی و ارگ، کارته های سه، چهار، خوشحال مینه، بالاحصار، جاده میوند ردو بدل می شد.

از همان روزهای نخست جنگ میان حزب اسلامی، جمعیت اسلامی، اتحاد اسلامی، حزب وحدت اسلامی و جنبش در سراسر کابل درگرفت. که در نتیجه جاده میوند، کارته نو، خوشحال مینه، کارته های ۳ و ۴، همه ساحات سیلو، کارته سخی، جوی شیر، چنداول، همه ساحات پوهنتون کابل، شفاخانه علی آباد و فابریکه حربی، به ویرانه مبدل گشت.

چنانکه خانه ها خاک دان، سقف، چوب، دروازه و همه سامان آلات برقی، حتی سیم های مدفون زیر پلاستر در بازار چوک یادگار به قیمت بالاتر از سیم جدید بفروش می رسید. و این می رساند که جهتی قوی مغرض و عقده مند در پشت پرده این خانه ویرانی افغان ها را تشویق مینماید.

به مجرد اکمال دوره ریاست هیأت حضرت صاحب برای انتقال قدرت حضرت صاحب که می خواست برای تمدید دوره ریاست شان لویه جرگه ایرا دعوت نماید و به این هدف با پیغامی پسر شانرا روانه رادیو تلویزیون دولت نموده بودند به هدایت شهید انجنیر احمد شاه مسعود از پخش هر نوع پیغام بدون اتفاق شورای رهبران جهادی منع گردید و از ساختمان رادیو تلویزیون رانده شده و از حضرت صاحب تقاضا گردید برای انتقال قدرت طبق برنامه گورنر هاوز به شورای رهبران حاضر گردد.

حضرت صاحب با چشمان اشکبار به انتقال قدرت مجبور گردید و راه او به طرف حزب اسلامی باز گردید و شورای هماهنگی از همین لحظه به شکل گرفتن آغاز کرد.

از آنهائی که از مشروعیت فیصله گورنرهاوز دفاع مینمایند باید پرسید که این کدام تدبیر بود و کدام مشروعیت که در ظرف کمتر از دو ماه تقریباً همه احزاب جهادی را به جان هم انداخت و کشور را جولانگاه عقده کشائی ملیشه های داکتر نجیب الله در شمال و جنوب و افسران نظامی جنگ آزموده خلق و پرچم در هر دو جانب گردانید.

در این میان آنعده شخصیت هائی که برای اطفأ این حریق سوزنده جان و مال و آبروی همه جهاد و ملت افغانستان زیر آتش توپ خانه های اطراف جنگ در حرکت بودند به حرف و نصیحت شان گوش داده نمی شد، در میان رهبران منسوب به جهاد ذواتی بودند که با ریختن روغن بر آتش جنگ، همه آنهائی را که در پی اصلاح وضع بودند نجوی کنان جرح می کردند، تا دروازه های اصلاح و مصالحه را مسدود نمایند همین گونه رهبران بودند که استاد شهید برهان الدین ربانی را به دایر نمودن شورائی بنام حل و عقد تشویق نمودند در حالیکه این شوری مورد اتفاق همه جهت ها نبود و چه بسا که به احتجاج گران از این شوری با فشار و زور پولیس اجازه بیرون شدن داده نشد.

جلالتماب رئیس صاحب جمهور دولت موجوده که قبلاً رئیس دفتر جناب حضرت صاحب بودند و در حکومت دو ماه اول بحیث معین وزارت خارجه ایفای وظیفه مینمودند با اتهامی از جانب اداره امنیت وقت مورد ضرب و ستم قرار گرفت و به چارآسیاب پناهنده شد و تحت حمایه و رهنمائی حزب اسلامی روانه پاکستان گردید.

اگر بخاطر نبودن مجال ادامه این مقال ما بقی ما حرارا به بحث های بعدی بگذاریم در یک عبارت می توان خلاصه کرد:

خشت اولی را که معماران مغرض در گورنر هاوز گذاشته بودند نه تنها عامل جنگ میان تنظیم های جهادی گردید و دست دشمنان اسلام را در این سرزمین برای تصرفات خصمانه دراز نمود که آمدن طالبان و حتی پامالی موجوده افغانستان را می توان ادامه همان فاجعه خواند.

اما آنچه اکنون منحیث سوال در ذهن همه مردم مطرح است اینست که:

جلالتماب حامد کرزی که فردی از تنظیم جناب حضرت صاحب اند و همین اکنون هم به دست هایشان خود را می اندازند تا ببوسند مگر جناب حضرت صاحب رئیس شورای هماهنگی نبودند که جنگ های طولانی را علیه نظام استاد ربانی براه انداخته بودند چگونه جناب شان مسؤولیت ویرانی کابل را به دوش دو تنظیم حزب اسلامی و جمعیت اسلامی می اندازند.

جلالتمآب شان در طی ده و نیم سال حکمروائی شان اگر به راست و چپ خود و کابینه شان نظر اندازند مگر نمی یابند معاونین شان اکنون و در هر مقطعی افرادی از قوماندانان و رجال همین تنظیم ها بوده اند و در مدت ریاست دولت شان توجه بیشتر شان به رجال نظامی و قوماندانان این تنظیم ها بوده.

همه می دانند که سرقوماندانی اعلی قوای مسلح هیچنوع تشکیلات در همه دنیا ندارد اما بخاطر ارضای خاطر جنرال دوستم و ضیاع امانات ملت افغانستان تشکیلات فرضی و خیالی به آن تراشیده شد و همانهائی که بیشترین رول جنگی را در آن سالها بازی نموده اند همواره مورد استقبال و توجه و نوازش خاص جلالتمآب شان بوده اند.

در حالیکه فیصلهء کنفرانس توکیو و سایر کنفرانس ها مشعر بر آن است که باید جلالتمآب حامد کرزی برای سال ۲۰۱۴ با فراهم نمودن زمینه انتخابات سرتاسری، آزاد، منصفانه و عادلانه و شفاف امانت ریاست جمهوری را به ملت افغانستان واگذار شوند و این یکی از شرایط جامعه جهانی برای پرداخت کمک ها است.

ملت مظلوم افغان که در کمال صبر و حوصله مندی ده و نیم سال است بارگران نظام اوشانرا (که به فساد آن نه تنها فرد، فرد افغان گواه است که حامیان بین المللی آن هم از فساد آن به ستوه آمده اند.) بدوش می کشند ازو شان انتظار دارند بجای آنکه جنگ های بعاث را بخاطر اوس و خزرج آورده و آنها را به جنگ و کینه توزی و در دفاع کور از مواقف ناروای خود شان تحریک نمایند و مردم را بجان هم اندازند در کمال اخلاص و دلسوزی به ملت خود به همین سیزده سال قدرت مطلقه که قدرت در انحصار شان بوده اکتفا نموده و مصلحانه زمینه انتخاباتی را فراهم نمایند که همه احزاب جهادی متعهد به خدمت مردم افغانستان، شخصیت های ملی به طرف یک حکومت وحدت ملی با یک پکیج معقول و شامل این سرزمین را از کشمکش نجات دهند و امیدهای شری را که کشورهای منطقه برای ویرانی این وطن به سر می پرورانند به یأس مبدل شود. خاصتاً سال انقضای مدت ریاست جمهوری شان با خروج نیروهای خارجی ازین کشور همزمان است اگر احزاب جهادی با اظهارات اوشان بار دیگر بجان هم افتند و یا در رقابت ناجائز قرار گیرند این آقای رئیس جمهور است که کشور را به هرج و مرج جدیدی رهنمون می شوند. اکنون روی کلام ما احزاب جهادی این سرزمین است که هرگاه جدال بر سر برحق بودن مواقف گذشته بار دیگر آنها را مقابله بخواند بدا بحال ما که باز هم به توطئه دشمنان علیه فرزندان اصیل جهاد فریب خورده و از یک سوراخ چند بار ما را مار گزد، و در مافر است مرد مؤمن نباشد.

تقاضای رسیدن به هدف سترگی اعمار این سرزمین و حفظ اهداف و دست آوردهای جهاد و آرمانهای شهدای راه اسلام از همه ما اینست که دست وحدت همدلی و هم پارچگی به همدیگر داده و توطئه های دشمنان قسم خورده اسلام، جهاد و افغانستان آزاد، آباد، آبرومند، مستقل و یک پارچه را خنثی نمائیم.

وما ذالک علی الله بعزیز

بیائید از انتخابات مصر بیاموزیم!

اعزامی

به اساس اعلان کمیسیون برگزاری انتخابات ریاست جمهوری مصر در آخرین ساعات روز دوشنبه ۵ سرطان، محمد مرسی کاندید حزب آزادی و عدالت مربوط اخوان المسلمین مصر در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری آن کشور با کسب تقریباً ۵۲ فیصد آراء مردم مصر، برنده انتخابات ریاست جمهوری اعلان گردید، محمد مرسی رهبر گروه آزادی و عدالت حزب بزرگ اخوان المسلمین مصر است.

حزب اخوان المسلمین در طول ۸۴ سال از زمان سلطنت ملک فاروق تا آخرین روزهای سقوط رژیم حسنی مبارک، سخت ترین و دشوارترین امتحان را در صحنه سیاسی متحمل گردیده است. حزب اخوان المسلمین مصر پس از تأسیس در سال ۱۹۲۸ توسط حسن البناء نقطهء عطفی در تاریخ مبارزات سیاسی حرکت های اسلامی در جهان اسلام به شمار می رود. رهبر و بنیادگذار این حزب در همان سال های نخستین پس از تأسیس اش به شهادت رسید و با روی صحنه آمدن نظامیانی تحت نام جمهوریت چون جنرال نجیب و جنرال عبدالناصر در سال ۱۹۵۲ فعالیت های این حزب بار دیگر در مصر غیر قانونی اعلان گردید و اکثر رهبرانش شهید، تبعید و یا زندانی گردیدند. این وضعیت در زمان اخلاف ناصر (انور السادات و حسنی مبارک) نیز ادامه یافت.

تمامی مظالم و سرکوب های رژیم های استبدادی در آن کشور طی ۸۰ سال به موج توفنده ای از قیام و انقلاب تبدیل گردید که امروزه "بهار عربی اش" می خوانند که در اصل همانا "بهار اسلامی" است. چنان که این بار این قیام ها بجای افغانستان و ایران و ... در کشورهای شرق میانهٔ عربی به وقوع پیوسته است و رژیم های خود کامه وابسته و استبدادی را یکی پی دیگری ساقط می نماید. تا حال در نتیجه این قیام های نجات بخش چندین رژیم خود کامه در کشورهای مصر، تونس، لیبی و یمن سرنگون و به عوض آنها رژیم های سیاسی منبعث از ارادهٔ مردم روی صحنه آمده اند و سلسله این قیام ها و خیزش های سیاسی در سایر کشورهای عربی و اسلامی تا هنوز جریان دارد. اگر مداخله قدرت های خارجی و زدو بندهای پشت پرده، برای سرکوب این قیام ها در میان نمی بود،شاید امروز هیچ رژیم مستبد، غیر مردمی و غیر اسلامی در شرق میانه عربی باقی نمی ماند، به هر حال این قیام های مردمی با وجود موانع و مداخلات خارجی به شدت ادامه دارد.

جمهوری عربی مصر در میان کشورهای عربی از لحاظ موقعیت ستراتیژیک، نفوس، سابقهء تاریخی، اردوی مجرب و جنگ دیده و بالاخره در بانی کانال سویز، دارای اهمیت به سزایی است و در طول تاریخ هنگامیکه جهان گشایان خواسته اند از شرق به غرب و یا از غرب به شرق برای تصرف شهرها و بلاد در قاره های آسیا و افریقا لشکر کشی نمایند، در قدم نخست سرزمین باستانی مصر را آماج حمله قرار داده اند، مصر نقطه اتصال و پل میان دو قارهٔ بزرگ آسیا و افریقا و دو بحیرهٔ مهم مدیترانه و احمر میاشد و این کشور به مثابهٔ قلب جهان عرب، دربان بزرگترین آبراه در جهان به شمار می رود. همسایگی این کشور با اسرائیل و داشتن سابقه چندین جنگ با رژیم صهیونیستی، بر اهمیت ستراتیژیک آن افزوده است، مرکز اتحادیهٔ عرب در قاهره است و جهان غرب در حل قضیهٔ فلسطین و مصالحه با اعراب بیشتر از همه بر مصر حساب می کند.

احساسات اسلامی مردم مصر از دورهٔ سلطنت ملک فاروق تا زمامداری انورالسادات همواره سرکوب گردیده، ولی در هنگام حکمروایی سادات پس از امضای معاهدهٔ کمپ دیوید، غیرت ملی مصری ها نیز در برابر دشمن دیرینهٔ ایشان جریحه دار گردید و جمهوری مصر با انزوای سیاسی و روحی از جهان اسلام و جهان عرب مواجه شد. جریحه دار شدن احساسات دینی و ملی مصری ها موجب ایجاد فاصله عمیق میان مردم و رژیم های استبدادی (سادات – مبارک) گردید.

تقریباً یک سال و نیم قبل در زمستان سال ۱۳۸۹ مردم جمهوری مصر با راه اندازی قیام سرنوشت ساز در میدان تحریر شهر قاهره، علیه رژیم حسنی مبارک شوریدند. عمال رژیم مبارک مدتی (۱۸) روز در برابر انقلابیون مقاومت کردند و به تعداد ۸۰۰ نفر در این قیام ها کشته و تعداد زیاد دیگری زخمی گردیدند تا اینکه مبارک ناگزیر به کناره گیری از قدرت و استعفا گردید و یک تیم نظامی ها بنام شورای عالی نیروهای مسلح مصر قدرت را در دست گرفت. حسنی مبارک با فرزندان و تنی از چند اعضای حکومتش تحت بازپرس و محاکمه قرار گرفتند و بنابر فشار روز افزون مردمی، سال گذشته در آن کشور انتخابات پارلمانی برگزار شد که در نتیجه آن حزب آزادی و عدالت اکثریت کرسی های پارلمان را بدست آورد.

ولی متأسفانه اخیراً بنابر فشار نظامیان از جانب قوهٔ قضائیه، پارلمان منحل اعلان گردید. در دور اول انتخابات ریاست جمهوري کاندیدای حزب آزادی عدالت اکثریت آراء را بدست آورد، ولی بخاطر عدم تکمیل نصاب اکثریت مطلق (۱ + ۵۰) انتخابات بین دو رقیب پیشتاز (محمد مرسی از حزب آزادی و عدالت و احمد شفیق صدراعظم اسبق رژیم حسنی مبارک) به دور دوم کشانیده شد که در نتیجه آن باز هم کاندید حزب آزادی و عدالت با بدست آوردن اکثریت آرای مردم مصر از جانب کمیسیون برگزاری انتخابات مصر، برنده اعلان گردید و شورای عالی نظامی مصر نیز با دل ناخواسته اعلان نمود که تا اخیر ماه جون قدرت سیاسی را به محمد مرسی می سپارد تا دولت جدید را تشکیل بدهد.

داستان مبارزات سیاسی پرفراز و نشیب حزب اخوان المسلمین مصر و آخر الامر قیام و رستاخیز مردم مسلمان مصر در برابر رژیم های استبدادی و نظامی گرا در آن کشور و بالاخره پیروزی آن حزب در دو انتخابات پارلمانی و ریاست جمهوری در برابر سایر رقبای نیرومند سیاسی اش، درس عبرتی برای تمامی رژیم های خود کامه و مزدور است، چنانکه اگر اعضای گروه و ملتی سالیان متمادی شهید و اسیر و شکنجه و سرکوب شوند، این اعمال سرکوبگرانه و خفقان آور برعکس ارادهٔ مستبدان و سرکوبگران نتیجه معکوس بجا می گذارد. چنانچه امروز پارلمان و ریاست جمهوری و بالاخره همه ارگان های دولت مصر در دست اعضای حزب اخوان المسلمین مصر قرار دارد، حزبی که تا دیروز در زمان حاکمیت رژیم های راستی و چپی ملک فاروق، ناصر، سادات و مبارک غیر قانونی و منحل اعلان گردید و اعضای آن در جریان ۸۰ سال مبارزه با شدیدترین و سخت ترین مجازات ها مواجه گردیدند و اکثریت رهبران آن در جریان این سالهای سخت، شهید و اسیر و تبعید گردیدند؛ ولی در نتیجه انتخابات اخیر، مردم مصر همان ها را ولی امر و زمامدار خویش برگزیدند.

آری ! این را میگویند مقاومت و ایثار و این را میگویند ثبات و پایداری و این را میگویند تعهد به آرمان ها و معتقدات و بالآخره این را میگویند پیکار و مبارزه علیه مظالم و طغیان.

اگر چه امروز حسن البنا بیانگذار حزب اخوان المسلمین، سید قطب، خالد اسلامبولی و سایر رهبران و فعالین حزب اخوان المسلمین در صحنه نیستند تا سقوط مرگبار و شرم آور دیکتاتوران سابق مصر را به چشم سر ببینند، ولی انقلابیون مصری خود گواهی میدهند که آنها با تعقیب نقش قدم رهبران شهید شان به چنین پیروزی بزرگ دست یافته اند و یاد و خاطره آنها را هیچ گاهی فراموش نخواهند کرد. نتیجه انتخابات پارلمانی و ریاست جمهوری در مصر به اثبات رسانید که خواسته ها و آرمان های مردم مصر غیر از آنچه بود که طی سالیان گذشته رژیم های دکتاتوری و نظامی گرا بر ساکنان آن سرزمین تحمیل کرده بود. جهانیان باید مفهوم واقعی مردم سالاری را از مصری ها بیاموزند و برای تمثیل ارادهٔ مردم بایست با راه اندازی انتخاباتی از نوع مصر وارد میدان شوند.

نتیجه انتخابات مصر به اثبات رسانید که رژیم های حاکم بر مصر طی ۶۰ سال مردم را فریب دادند و زیر نام انتخابات اراده خود را بر مردم تحمیل میکردند، اعلان نتایج انتخابات مصر ثابت ساخت که حکام سابق مصر و هواخواهان آنها باید در برابر تصمیم اخیر مردم مصر احساس شرم کنند و همچنان تمامی قدرت ها و دولت هائیکه از رژیم های مزبور حمایت سیاسی و نظامی میکردند، بر کرده های خود ندامت نموده و با صراحت از مردم مسلمان مصر پوزش بخواهند.

حکومت دې د اصلاحاتو راوستلو ...

"زموږ غوښتنه دا ده، چې دغه ۱۶ میلیارډه ډالره دې په هغو اساسي پروژو او پراختیایي پروګرامونو ولګول شي، چې بنسټیزې دي او د یوه پیاوړي او پر خپلو پښو ولاړ اقتصاد لپاره ګټه کوي او هغه اندېښنې چې افغانان یې لري او نړیواله ټولنه هم ورسره همږغې ده، د اداري فساد، نشه یي توکو او رڼو انتخاباتو موضوع ده او د ښې حکومت والۍ او قانون لپاره د افغانستان هڅې دي.

په ټینګار سره زموږ غوښتنه له افغان حکومت څخه دا ده، چې دغه مسایل په جدي توګه وڅاري."

ښاغلي حقجو دا هم وویل، چې له افغانستان سره تر ۲۰۱۵ م کال وروسته د نړیوالې ټولنې د مرستو دوام به په همدغو برخو کې د افغان حکومت له اقداماتو سره تړلی وي.

د توکیو کنفرانس د تیري یکشنبې په ورځ په جاپان کې د ۷۰ هېوادونو د استازو او نړیوالو سازمانونو د استازو په ګډون جوړ شو.

مرسته کوونکو هیوادونو په دې نړیواله غونډه کې له افغانستان سره د راتلوونکو څلورو کلونو لپاره د ۱۶ میلیاردو ډالرو مرسته د ځینو شرطونو په ایښولو سره وکړه.

د سوداګر او صنایعو خونې چارواکي وايي، چې د افغانستان او امریکا ترمنځ د ستراتیژیک تړون تر لاسلیک او له افغانستان سره د نړیوالې ټولنې تر نویو مرستو وروسته باید، تر ۲۰۱۴ کال وروسته د حالاتو د خرابېدو په اړه د خصوصي سکتور اندېښنې لیرې شي.

د دې خونې مرستیال خان جان الکوزي د دې موضوع په یادولو سره له افغان پانګوالو وغوښته، په دې هیواد کې دې پانګونې ته دوام ورکړي.

"عاملاً له امریکا سره تر ستراتیژیک تړون وروسته په توکیو کنفرانس کې دا ثابته شوه، چې نړیوال افغانستان یوازې نه پرېږدي.

زه پر ټولو پانګوالو او خصوصي سکتور ږغ کوم، چې باید له دې وخته ګټه واخلي او د هېواد په جوړولو کې ګټه واخلي او هغه حالت چې شپږ میاشتې مخکې د مارکیټ سقوط و؛ اوس بېرته مارکیټ په حرکت کې دی."

د سوداګرۍ او صنایعو خونې چارواکي داسې وخت له پانګوالو په افغانستان کې د پانګې اچونې غوښتنه کوي، چې په وروستیو کې د راپورونو له مخې ویل شوي؛ چې په دې هیواد کې پانګه اچونه کمه شوې او ډېرې سوداګر نیت لري، چې خپلې پانګې له افغانستانه وباسي.

افغان ولسمشر حامد کرزي په وروستیو کې خلکو ته ډاډ ورکړ؛ چې له ۲۰۱۴ کال وروسته به حالات ګډوډ نه شي او په دې اړه یې اندېښنې او اوزې بې ځایه وبللې.

په توکیو کنفرانس کې مرسته ...

لګول شي موږ باید اعلان وکړو، چې بې کفایته یو او د دې ارزښت نه لرو چې نور له موږ سره مرستې وشي، نو باید دغه پیسې ښې ولګول شي."

د افغانستان د اقتصادي ودې لپاره د توکیو کانفرانس د تیرې یکشنبې په ورځ په جاپان کې د اویاو هیوادونو او نړیوالو سازمانونو په ګډون جوړشو. په دغه کانفرانس کې مرسته کوونکو هیوادونو له افغانستان سره د څلورو کلونو لپاره د شپاړس میلیارده ډالرو مرسته اعلان کړه.

خو ددغې مرستې په بدل کې په افغان حکومت هم ځیني شرایط کیښودل شول چې له فساد سره مبارزه او ښه حکومتداري یې په سر کې ځای لري.

ولسمشر حامد کرزي هم شااوخوا درې اونۍ وړاندې په ملي شورا کې د هیواد درګونو قواوو ته په وینا کې وویل چې له فساد سره به جدي مبارزه کوي.

که څه هم د ولسمشر له دې وینا وروسته تراوسه د افغان حکومت کوم ځانګړی اقدام نه ترسترګو کیږي، خو له فساد سره د مبارزې عالي اداره وایي چې داخل ولسمشر کرزی جدي دی.

"د شورا له خبرو وروسته یوه اونی وروسته زه ولسمشر کرزي ارګ ته وغوښتم، هلته چې ولاړم لوی څارنوال صاحب هم ناست وو، نو ولسمشر لوی څارنوال ته وویل؛ چې پس له دې به له اداري فساد سره دمبارزې د عالي ادارې دوسیې چې تاته راځي حتماً باید وڅیړل شي.

له فساد سره مبارزه داده چې یوه قوي اراده شته، ولسمشر نړیوالو ته هم وښودله چې زه جدي یم."

کارپوهان د توکیو کانفرانس زمینې د افغانستان لپاره وروستی چانس بولي او وایي که له دغو مرستو نه لازمه ګټه وانه خیستل شي هیواد به له جدي بحران سره مخ شي.

حملات مخالفان بر نیروهای ...

درصد کاهش یافته است. به گفته سخنگوی وزارت دفاع مخالفین مسلح بیشتر با استفاده از ماین های کنار سرک، عساکر افغان را مورد حمله قرار می دهند.

"اخیراً بیشتر تمرکز دشمنان مردم افغانستان بالای نیرو های امنیتی شده، کوشش می کنند حملات که دارند که بیشتر از طریق ماین صورت می گیرد هدف آن نیرو های امنیتی افغان به خصوص اردوی ملي باشد. محاسبات که نزد ما وجود دارد بیش از ۴۰ درصد حملات بالای قوای بین المللی کاهش یافته و این کاهش روی قوای امنیتی افغان افزایش پیدا کرده است. چند روزی که از این ماه می گذرد، بیشترین تلفات ما ناشی از ماین بوده است."

مقام های وزارت دفاع این کشور می گویند که در جریان حدود یک ماه گذشته ۴۹ حلقه ماین و بمب در مناطق مختلف افغانستان انفجار کرده است. سخنگوی این وزارت هر چند رقم دقیق تلفات ناشی از این حوادث را واضح نساخت اما گفت که دهها سرباز افغان و افراد غیر نظامی در این انفجارات کشته و زخمی شده اند.

وزارت دفاع افغانستان در حالی از ازدیاد حملات مخالفین مسلح بر نیرو های افغان خبر می دهد که مرحله سوم واگذاری مسوولیت های امنیتی به نیرو های افغان آغاز شده است. با تطبیق این مرحله، امنیت ۷۵ در صد نفوس این کشور از سوی نیرو های افغان تامین خواهد شد.

با توجه به عدم تجهیز و تقویت نیرو های افغان هنوز هم نگرانی وجود دارند که اگر در زمینه توجه بیشتر صورت نگیرد، این نیرو ها قادر به گرفتن تمامی مسوولیت های امنیتی تا زمان تعیین شده نخواهند بود.

د باګرام زندان پر یوې برخې ...

د محکمې له حکم پرته بندیان په بند کې ساتې او امریکایي چارواکي د بندیانو د خوښې کولو او په بند کې ساتلو صلاحیت لري؛ دا اندېښنې راپورته کړې، چې د کابل او واشنګټن ترمنځ د باګرام زندان د سپارلو تړون له ستونزو ډک تړون دی.

سیاست والو، حقوقي وکیلانو او د بشري حقونو فعالانو دا تړون غندلی، د سیمه ییزو او نړیوالو قوانینو پر خلاف یې بولي.

د تړون په اړه مو د افغانستان د عدلیې وزارت د ستر مشاور ښاغلي ډاکټر محمد قاسم هاشمزي نظر وپوښته نوموړي په دې اړه وویل:

"څو میاشتې کیږي، چې د محاسبو اداره د عدلیې له وزارت څخه جلا شوې او د کورنیو چارو په وزارت پورې تړل شوې ده. د افغان حکومت او امریکایي چارواکو تر منځ د رامنځ ته شوي تړون یا موافقتنامې متن له عدلیې وزارت سره نشته. دا متن حتماً له کورنیو چارو وزارت سره دی. تاسې باید دا متن وګورئ چې آیا د محبس د ټولو بندیانو په اړه دی او که استثنی په کې موجوده ده؟"

د نړیوالو او سیمه ییزو حقوقي قوانینو پر اساس د باګرام د زندان پر یوې برخې باندې د امریکایي چارواکو د کنټرول په اړه ښاغلي ډاکټر هاشمزي وویل: "له حقوقي پلوه، ټول محابس باید د افغان حکومت په واک کې وي او په دې اړه پریکړه هم شوې ده. دا کار د موافقتنامو پر اساس کیږي. که څه هم چې اصلي موافقت نامه ما نه ده کتلې؛ خو ډاډمن یم، چې په دې کې استثنی نشته او پرته له کوم قید او شرطه، ټول بندیان باید افغان حکومت ته انتقال شي."

د پروان زندان رییس جنرال فاروق بارکزی وایي، په زندان کې به شاوخوا پنځوس تنه بهرني بندیان د امریکایانو تر واک او څار لاندې وساتل شي. خو د تړون پر اساس د روان عیسوي کال د سپتمبر له نهمې وروسته به په افغانستان کې د بهرنیو ځواکونو هیڅ زندان نه وي.

د جمهور رییس حامد کرزي دفتر د مسالې په اړه څه نه دي ویلي، خو د ناټو په مشرۍ د ایتلافي ځواکونو ډګرمن "جیمي کومینګز" (Jimmie Cummings) تایید کړې چې بهرني بندیان به د پخوا په څېر په باګرام کې ساتل کیږي.

دا چارواکي وايي، په تړون کې بهرني اتباع نه دي شامل. د بهرنیو اتباعو په اړه به په راتلونکې کې بحث وشي. ډګرمن کومینګز وایي، دا سمه نه ده چې د بهرنیو بندیانو ساتل د تړون پر خلاف عمل دی.

مقررهء جدید برای فعالیت ...

ما بررسی ها را در این راستا آغاز می نماییم."

آقای حافظی افزود که طی ده سال گذشته یک صد و ده حزب سیاسی از وزارت عدلیه جواز فعالیت اخذ کرده اند اما به گفته وی از این جمله صرف ۴۷ حزب توانسته اند که طبق قانون جدید خود را اخیراً دوباره ثبت و راجستر کنند.

به اساس این قانون، هر حزب سیاسی باید دارای ده هزار عضو باشد در حالیکه در گذشته احزاب سیاسی مکلف به داشتن هفت صد عضو بودند.

دغه رنګ مو تاسې غوره امت ګرځولی یاست چې پر خلکو ګواهان اوسئ

شهادت اونیزه

د حزب اسلامي افغانستان نشراتي ارګان

خپرونکی اداره: د حزب اسلامي افغانستان فرهنګي څانګه
د امتیاز خاوند: حزب اسلامي افغانستان
مسوول مدیر: عبدالله "کامه وال"
مرستیال مدیر: عبدالخلیل "محمد خلیل"

د اړیکو شمېرې
دفتر: ۰۲۰۲۵۲۱۲۳۲
مسوول مدیر: ۰۷۷۷۶۰۲۲۰۱
مرستیال مدیر: ۰۷۷۲۲۷۵۷۸۳

• د شهادت اونیزه د هر لیکوال او د نظر خاوند د لیکنو هرکلی کوي
• د شهادت اونیزه حق لري چې د لیکوال لیکنه د ضرورت په وخت داسې اصلاح کړي چې د لیکنې اصل روح ته تاوان ونه رسي
• رالېږل شوي مطالب نه مسترديږي . یوازې سرلیکنه د شهادت د اونیزې رسمي نظر دی

دیزاین: خواجه وحیدالله | آدرس: دحزب اسلامي افغانستان مرکزي دفتر سیلو ته مخامخ خوشحال خان مېنه . کابل . افغانستان | Email Add: shahadatnews_kabul@yahoo.com